

Димитър Бежански

Що за народ сме ние и защо
сме такива

На В. Самуилов

Мнозина се питат що за народ сме ние и не могат да си отговорят. Загадка! Тъмна балканска загадка! Ето, за англичаните се знае що за народ са. За французите – също. При нас обаче – мрак.

А нещата всъщност са много прости. Цялата работа е в това кой какво пие. Защото не битието, а питието определя и съзнанието, и характера. И не само на отделния индивид, а на нацията като цяло.

Какво пие например типичният англичанин? Типичният англичанин пие уиски. А това питие разширява кръвоносните съдове, премахва комплексите и изостря паметта. То те кара да си спомниш, че пралелята на прабаба ти е била придворна дама, че твой роднина е участвал в кръстоносен поход и че вуйчото на баща ти е бил губернатор на остров, преди да го изядат жителите на острова. Ето така действа уискито и ето затова англичанинът дори в Сахара облича фрак преди вечеря и дори за Америка говори като за бивша колония.

Водката има друго действие. Тя взривява дълбоката славянска тъга, тя те подбужда да си дереш със замах ризата, да размазваш с юмрук по брадата си бликналите мътни сълзи и да пееш песни за родината, както постъпват в Полша, Русия и Украйна – в страните, където водката е национално питие.

Виното пък подбужда към песни, танци, любов и бикоборство. Справка – страните от Средиземноморието.

А какво пие българинът? Българинът пие главно ракия. Обикновено – пърцуца. И как въздейства пърцуцата? Ами обърнете едно шише и ще видите как въздейства! Сто на сто няма да си турите папийонка като англичанина, нито ще целунете роклята на жена си като французина, нито пък ще изпеете националния химн като поляка. Просто ще хванете празната бутилка и ще се огледате: „Абе, мама му стара, на кого да я очукам у главата!“

Ето така действа нашата ракия! Тъмни сили бушуват в нея, тъмни и непредсказуеми! Затова и народът ни е такъв непонятен и непредсказуем! Ех, ако можеше и българинът да пие уиски, ама истинско, а не произведено на Гара Искър, ако можеше да пие водка, ама оригинална, а не от цар Киро, ако можеше да пие вино, ама качествено, от избите в Коньовица!... Да видите тогава дали нямаше българинът да бъде горд като французин и патриот като полски шляхтич! Ако можеше, ама откъде толкова пари?! Бе, нема ли кой да викне още една грозданка, бе!

КРАЙ

© 2001 Димитър Бежански

Източник: <http://bezmonitor.com>

Публикация:

Димитър Бежански, „Търся французайка“, ISBN 954-715-099-5
(с) Димитър Бежански, 2001, (с) Доньо Донеv, 2001, (с) ВСУ „Черноризец Храбър“ –
Варна, 2001

Публикува се на <http://bezmonitor.com> с любезното съгласие на автора.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3016>]